นิทานชาดกประกอบภาพสี่สีสวยงามสำหรับเด็กและเยาวชน

พระวิธูรบัณฑิต

"ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"

โอวาทสุดท้ายที่ท่านพุทธทาสภิกขุมอบเป็นมรดกแก่มนุษยชาติ

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติเล่มนี้ เป็นหนังสือที่อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่จักนำไปเล่าสอนเด็ก ประกอบด้วยภาพสีสวยงามตลอดเล่ม ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม ขออนุโมทนาแด่ท่านผู้ปกครองและครูบาอาจารย์ที่เห็นคุณค่าของหนังสือนิทานชาดกและนำไปเผยแพร่ เพื่อประโยชน์จักบังเกิดแก่เยาวชนของเรา

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบกับความสงบสุข

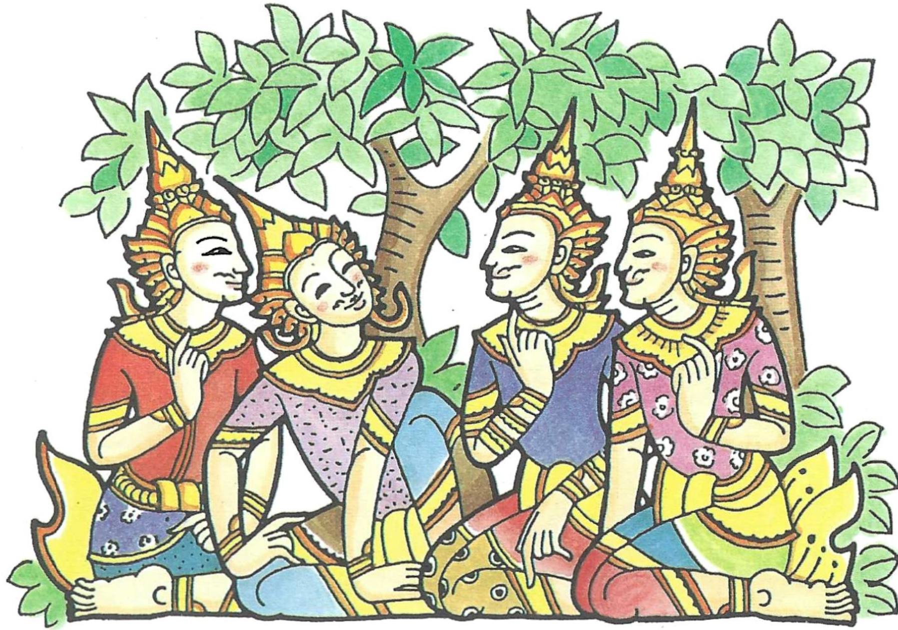
พระวิธูรบัณฑิต

ครั้งเสวยพระชาติเป็นวิธูรบัณฑิต

พระพุทธเจ้าของเราทรงบำเพ็ญสัจจบารมีขั้นสูงสุด

คือ เมื่อตกลงรับคำจะไปกับปุณณกยักษ์แล้ว

แม้จะได้รับคำขอร้องให้คืนคำ ก็ไม่ยอม

๑. เพื่อนเก่า

วันหนึ่ง ในมิคาชินอุทยาน พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะได้พบชาย ๓ คน คนหนึ่งเป็นพระอินทร์แปลง คนที่ ๒ เป็นพญาครุฑแปลง คนที่ ๓ เป็นพญานาคแปลง ทั้งหมดมาที่อุทยานแห่งนี้ก็เพื่อหาที่วิเวกรักษาศีลอุโบสถ ทันทีที่เห็นกันก็เกิดถูกชะตาอยากรู้จักกัน ทั้งนี้เป็นเพราะเคยเป็นเพื่อนกันมาแต่อดีตชาติ หลังจากได้ทราบถึงเหตุที่มา จึงสนทนากันว่าใครรักษาศีลได้ดีกว่ากัน

"ข้าพเจ้ารักษาได้ดีกว่า" พญานาคกล่าว "เพราะทำใจให้อดทนได้ ไม่โกรธพญาครุฑผู้เป็นศัตรู" "ข้าพเจ้ารักษาได้ดีกว่า" พญาครุฑโต้ "เพราะอดทนได้ ไม่ทำบาป คือจับพญานาคกินเป็นอาหาร"

"เดี๋ยวท่าน" พระอินทร์กล่าวขึ้นบ้าง "ข้าพเจ้าสิรักษาศีลได้ดีกว่าพวกท่าน เพราะยอมละสมบัติและความสุขในสวรรค์มาอยู่ลำพังคนเดียว"

"ข้าพเจ้าเองก็เถอะ" พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะขัดบ้าง "ยอมสละราชสมบัติมาอยู่ในอุทยานเพียงคนเดียวได้ ทั้งที่สิ่งเย้ายวนต่างๆ ก็อยู่ใกล้"

แต่แล้วทั้ง ๔ ก็ยังสรุปไม่ได้ว่าใครรักษาศีลได้ดีกว่ากัน

๒. วิธูรบัณฑิตชี้แจง

พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะมีบัณฑิตประจำราชสำนักอยู่คนหนึ่ง ชื่อ “วิธูระ” แต่คนทั่วไปมักเรียกเขาว่า “วิธูรบัณฑิต” มีหน้าที่ถวายความรู้ด้านต่างๆแก่พระราชา

เมื่อเพื่อนเก่าทั้ง ๔ คน ไม่สามารถที่จะตกลงกันได้ พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะจึงพามาหาวิธูรบัณฑิตให้ช่วยตัดสิน

วิธูรบัณฑิตได้ฟังเรื่องราวแล้วก็คิดวินิจฉัยว่า สิ่งที่กษัตริย์ทั้ง ๔ ทำได้นั้น ล้วนเป็นความดีที่สนับสนุนศีลให้สมบูรณ์เสมอเหมือนกัน จึงกราบทูลว่า

“ขอเดชะ ทุกพระองค์รักษาศีลได้ดีเหมือนกัน คุณธรรมที่ทุกพระองค์ได้ทำมานั้น หากมีพร้อมอยู่ในบุคคลใดก็เป็นเหมือนกำเกวียนที่รวมมั่นอยู่ในดุมเกวียน จะทำให้สงบระงับบาปได้”

กษัตริย์ทั้ง ๔ ทรงพอใจในข้อวินิจฉัยของวิธูรบัณฑิตมาก พระอินทร์บูชาวิธูรบัณฑิตด้วยผ้าทิพย์ พญาครุฑบูชาด้วยดอกไม้ทองคำ พญานาคบูชาด้วยสร้อยแก้วมณี

ฝ่ายพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะบูชาด้วยโคนม ๑,๐๐๐ ตัว โคผู้อุสุภราช ๑ ตัว รถม้า ๑๐ คัน และบ้านส่วย ๑๖ ตำบล

๓. นางวิมลาอยากฟังธรรม

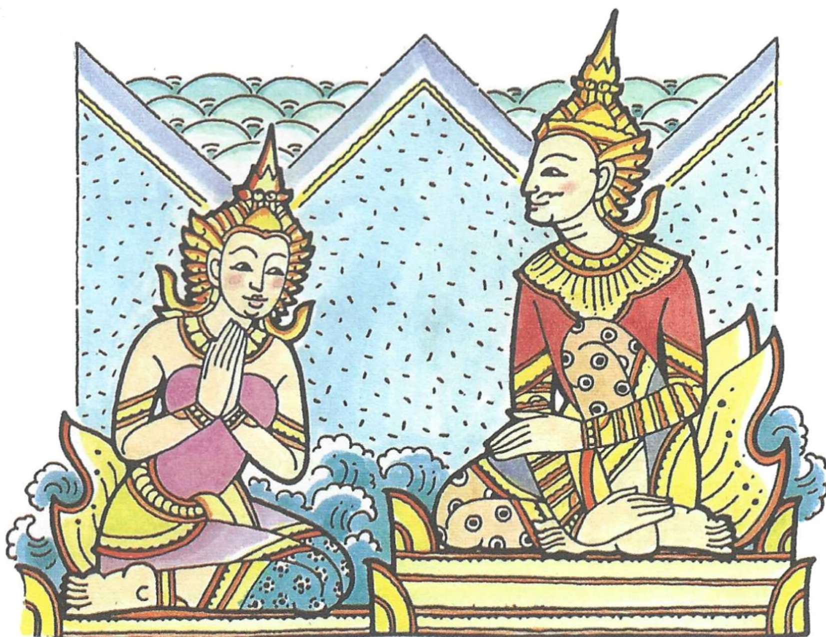
พญานาค เมื่อกลับถึงนาคพิภพแล้ว ก็ได้เล่าให้นางวิมลา ผู้เป็นอัครมเหสีฟัง นางวิมลาเกิดศรัทธาอยากฟังธรรมของวิธูรบัณฑิตบ้าง จึงวางแผน

ครั้งแรก นางตั้งใจจะขอให้พญานาคไปนำวิธูรบัณฑิตมายังนาคพิภพ แต่คิดแล้วว่าคงจะไม่สำเร็จ เพราะเป็นเรื่องยุ่งยาก และพระสวามีก็คงไม่เต็มพระทัย นางจึงแกล้งนอนป่วย ไม่ได้ออกไปเฝ้าพระสวามีเหมือนแต่ก่อน

พญานาคได้มาเยี่ยมพระนางถึงห้องบรรทม และตรัสถามถึงสาเหตุ พระนางก็กราบทูลว่าที่ป่วยเช่นนี้เพราะอยากได้หัวใจของวิธูรบัณฑิต

“น้องรัก“ พญานาคตรัสบอก “น้องอยากได้หัวใจของวิธูรบัณฑิตก็เหมือนอยากได้ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ กษัตริย์ในชมพูทวีปต่างหวงตัววิธูรบัณฑิตและอารักขาไว้อย่างดี ยากที่ใครจะเข้าถึงตัวได้”

นางวิมลาเมื่อได้ฟังดังนั้น ก็แกล้งเสียพระทัยพลิกตัวนอนหันหลังให้พญานาค จนทำให้พญานาคคิดหนัก และกลับมานอนคิดอยู่ในห้องบรรทม

๔. อิรันทตีรับอาสา

พญานาคมีลูกสาวกับนางวิมลาอยู่นางหนึ่ง ชื่อ "อิรันทตี" มีรูปร่างสวยงามและฉลาด นางได้มาเฝ้าพระบิดาถึงห้องบรรทม เห็นพระบิดาทุกข์หนัก จึงทูลถามถึงสาเหตุ ครั้นได้ทราบว่าพระบิดาทุกข์เพราะพระมารดาอยากได้หัวใจของวิฐูรบัณฑิต ก็รับอาสา

หลังจากที่อิรันทตีรับอาสาพระบิดาไปนำหัวใจของวิฐูรบัณฑิตมาให้พระมารดาแล้ว ทำให้พระบิดามีความดีพระทัยคลายความทุกข์ลงไปได้เป็นอย่างมาก

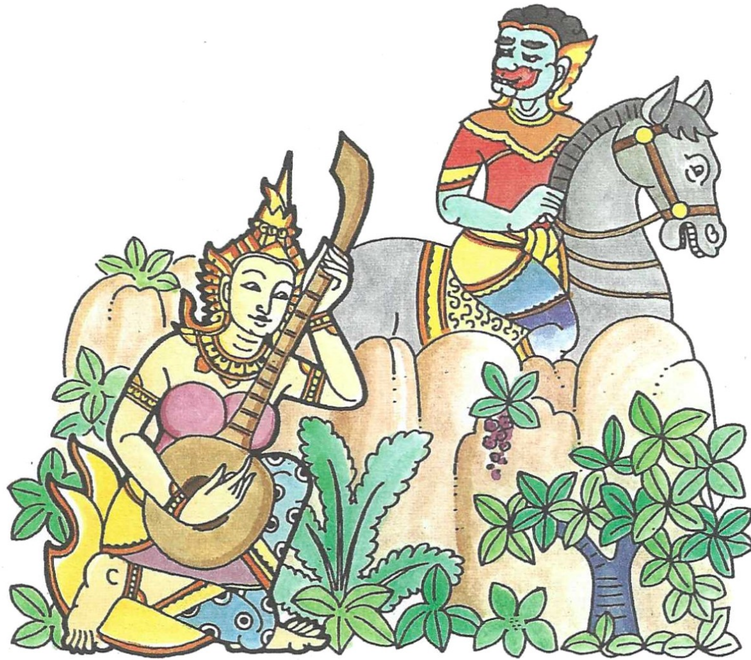
พระบิดาได้แนะนำให้นางขึ้นมายังโลกมนุษย์ แล้วแสวงหาสามีที่มีความสามารถเข้าถึงตัววิฐูรบัณฑิต และสามารถนำหัวใจของวิฐูรบัณฑิตมาให้ได้

พระนางอิรันทตีรับทำตาม แล้วทูลลาไปเฝ้าพระมารดาที่ห้องบรรทม

"เสด็จแม่ อย่าทุกข์หนักไปเลยเพคะ" นางกราบทูล

"ลูกจะขึ้นไปยังโลกมนุษย์ แล้วนำหัวใจของวิฐูรบัณฑิตมาถวายให้ได้"

จากนั้นก็เสด็จกลับมาห้องของนางเอง แต่งตัวอย่างสวยงาม แล้วก็ออกจากห้องชำแรกแหวกน้ำขึ้นมาจากนาคพิภพในตอนกลางคืนนั้นเอง

๕. บนยอดเขากาลคีรี

ณ ชายฝั่งมหาสมุทร ข้างป่าหิมพานต์ มีภูเขากาลคีรีตั้งเด่นตระหง่านอยู่ สูงได้ ๑๐ โยชน์ นางอิรันทตีขึ้นจากนาคพิภพ แล้วเหาะไปปรากฏตัวอยู่ที่นั่น พร้อมทั้งขับร้องเพลงด้วยเสียงอันไพเราะว่า

"คนธรรพ์ รากษส นาค ครุฑ มนุษย์ กินนร ผู้ใดผู้หนึ่งสามารถนำหัวใจของวิธูรบัณฑิตมาถวายพระมารดาของข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้ายินดียอมเป็นเมียของผู้นั้น"

ขณะนั้น พอดีกับที่ปุณณกยักษ์ควบม้าสินธพเหาะผ่านมาทางนั้น เพื่อเข้าร่วมประชุมกับท้าวเวสสุวรรณ ได้ยินเสียงเพลงขับของนางอิรันทตี และเห็นตัวนางแล้วก็เกิดรักใคร่ หลงใหล ประกาศรับอาสาจะเป็นคนนำหัวใจของวิธูรบัณฑิตมาให้ได้

สิ้นคำประกาศของปุณณกยักษ์ นางอิรันทตีได้พาปุณณกยักษ์ลงมาเฝ้าพระบิดาพระมารดายังนาคพิภพ

เมื่อทั้ง ๒ พระองค์ยอมรับปุณณกยักษ์เป็นบุตรเขยได้ หากสามารถนำหัวใจของวิธูรบัณฑิตมาถวายสำเร็จ ปุณณกยักษ์ก็ทูลลามาเฝ้าท้าวเวสสุวรรณ

๖. ท้าเล่นสกา

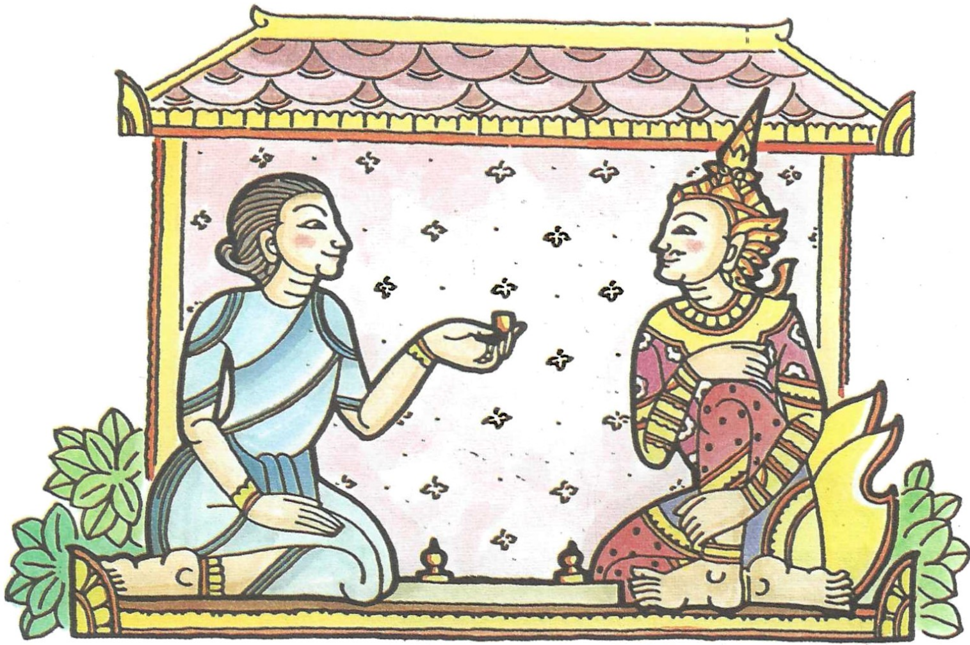
ครั้นเมื่อได้รับอนุญาตจากท้าวเวสสุวรรณ ให้นำหัวใจของวิธูรบัณฑิตไปให้นางวิมาลาได้ ปุณณกยักษ์จึงเหาะไปเอาแก้วมณีดวงหนึ่ง ที่ภูเขาเวปุลละ แล้วตรงไปยังเมืองอินทปัตถ์ แคว้นกุรุ เพื่อท้าพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะเล่นสกา

ขณะนั้น พระราชาทั่วทั้งชมพูทวีปกำลังประชุมกันอยู่ในเมืองอินทปัตถ์ พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะประทับนั่งเป็นประธานอยู่ท่ามกลางกษัตริย์เหล่านั้น ได้ยินปุณณกยักษ์ซึ่งแปลงตัวเป็นหนุ่มน้อยมาร้องท้าจึงรับคำท้า โดยตกลงกันว่า

หากพระองค์ชนะ หนุ่มน้อยจะต้องให้แก้วมณีแก่พระองค์ แก้วมณีดวงนี้ เป็นแก้ววิเศษ มองเข้าไปภายในจะเห็นรูปต่างๆ สวยงาม แต่ถ้าพระองค์แพ้จะต้องให้อะไรก็ได้ที่หนุ่มน้อยต้องการเป็นการตอบแทน ยกเว้นแต่ตัวพระองค์ เศวตฉัตร และอัครมเหสี

ปุณณกยักษ์เสนอกติกาขึ้น ๑ ข้อ คือ ให้เล่นชนะกันโดยชอบธรรม ใครแพ้จะต้องให้ของพนันทันทีโดยไม่บิดพลิ้ว

พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะทรงยอมรับกติกาที่ปุณณกยักษ์เสนอนั้น

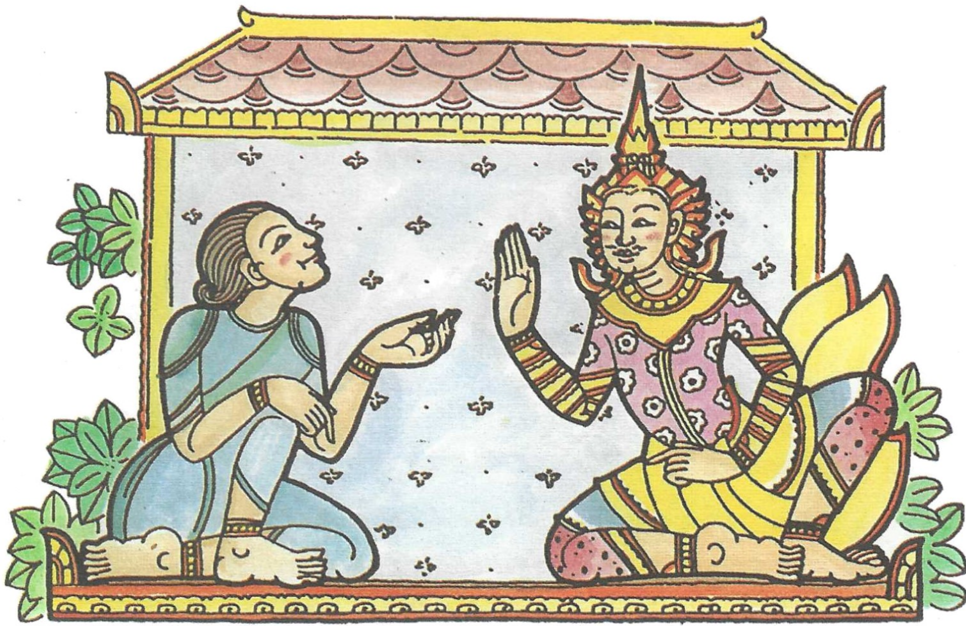

๗. ปุณณกยักษ์ชนะ

ณ โรงสกา เมื่อเจ้าพนักงานยกกระดานสกาที่ทำด้วยแผ่นเงิน และลูกสกาทำด้วยทองคำมาวางไว้กลางโรงสกาแล้ว ก่อนลงมือแข่งขัน ปุณณกยักษ์ประกาศขอให้กษัตริย์ทั่วทั้งชมพูทวีปที่มาประชุมกันอยู่ช่วยเป็นพยาน เพื่อป้องกันไม่ให้มีการบิดพลิ้วเกิดขึ้น จากนั้นจึงกราบทูลพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะให้เล่นก่อน

พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะทรงหยิบลูกสกาขึ้น แล้วตั้งจิตอธิษฐานถึงเทพธิดานางหนึ่ง ที่คุ้มครองพระองค์อยู่ ให้ช่วยให้พระองค์ชนะด้วย ฝ่ายปุณณกยักษ์เองก็ใช้อำนาจจิตบังคับลูกสกาให้เป็นไปอย่างที่ตนเองประสงค์ เมื่อพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะทอดลูกสกา ปุณณกยักษ์ก็บังคับให้ลูกสกาพลิกตกลงมาไม่ดี ฝ่ายพระเจ้าธนัญชัยโกรัมพยะเห็นลูกสกาตกลงมาไม่ดี s ก็รีบรับไว้ก่อนจะตกถึงกระดาน ด้วยการช่วยเหลือของนางเทพธิดา

เหตุการณ์ดำเนินไปอย่างนี้ถึง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๓ ปุณณกยักษ์สงสัยจึงตรวจดูด้วยตาทิพย์ ก็เห็นนางเทพธิดานั้น จึงถลึงตาใส่ทำให้นางตกใจหนีไป ฝ่ายพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะเมื่อไม่มีผู้ช่วยเหลือก็เล่นแพ้ปุณณกยักษ์ ซึ่งทำให้ต้องเสียพนัน

๘. ของพนันมากค่า

ปุณณกยักษ์เล่นชนะได้ก็ดีใจมาก ร้องประกาศก้องขึ้น ๓ ครั้งว่า "ข้าพเจ้าชนะแล้ว" แล้วเข้าปลอบโยนพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะซึ่งเสียพระทัยอยู่ พร้อมทั้งขอให้จ่ายค่าพนันโดยเร็วอย่างที่ตั้งกติกาไว้

"พ่อหนุ่มน้อย" พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะตรัสขึ้น "ช้าง ม้า วัว ควาย แก้วแหวนเงินทองทั้งสิ้นที่มีอยู่ในแผ่นดินของเรา เจ้าจงขนเอาไปตามความปรารถนาเถิด"

"ขอเดชะ" ปุณณกยักษ์กราบทูล "ค่าพนันทั้งหมดที่ตรัสมานั้น ข้าพระองค์ไม่ต้องการเลย แต่ที่ต้องการมีสิ่งเดียว คือ วิฐูรบัณฑิต"

"ไม่ได้หรอก" พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะตรัสคัดค้านอีก "เราได้พูดไว้แต่เดิมว่าจะยกทุกสิ่งให้เธอ ยกเว้นตัวเรา เศวตฉัตร และอัครมเหสีเท่านั้น และวิฐูรบัณฑิตนั้นเราก็ถือว่าเป็นตัวเรา จึงไม่นับเข้าในของพนัน"

เมื่อพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะและปุณณกยักษ์ตกลงกันไม่ได้ จึงพากันเสด็จไปหาวิฐูรบัณฑิตเพื่อให้ช่วยตัดสิน

๙. คำตัดสิน

วิฐูรบัณฑิตยืนอยู่ท่ามกลางโรงวินิจฉัย ต่อหน้าปุณณกยักษ์กับพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะและกษัตริย์ทั่วทั้งชมพูทวีป

ครั้นได้ทราบคดีความทั้งหมดแล้ว ก็วินิจฉัยไปตามความจริงว่า

“ในโลกนี้ มีทาสอยู่ ๔ จำพวก คือ ทาสแต่กำเนิด ทาสไถ่ตัวมา ทาสยอมเป็นข้าเฝ้า และทาสเชลย ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะมาตั้งแต่เกิด”

ปุณณกยักษ์ได้ยินคำตัดสินของวิฐูรบัณฑิตแล้วก็ตบมือหัวเราะลั่น พร้อมทั้งกล่าวขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า

“วันนี้ ข้าพเจ้าชนะถึง ๒ ครั้งแล้ว คือ ครั้งแรกชนะสกา มาครั้งที่สองนี้ก็ชนะคดีความ วิฐูรบัณฑิตช่างยุติธรรมจริงๆ ส่วนพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะช่างปลิ้นปล้อนตลบแตลงสิ้นดี”

พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะทรงเสียพระทัยมาก พระองค์น้อยพระทัยว่าทรงชุบเลี้ยงวิฐูรบัณฑิตมาด้วยความรักและปรารถนาดี ถือเสมือนเป็นญาติ แต่วิฐูรบัณฑิตกลับไม่คิดเช่นนั้น ดังนั้นจึงไม่ทรงคัดค้านอันใดอีก ยอมให้ปุณณกยักษ์นำตัววิฐูรบัณฑิตไปแต่โดยดี

๑๐. แสดงธรรมก่อนจาก

เมื่อแน่พระทัยว่าวิฐูรบัณฑิตต้องจากไปแน่ พระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะจึงขอให้วิฐูรบัณฑิตแสดงธรรมให้พระองค์ฟังก่อน โดยตั้งปัญหาถามว่า

“ผู้ครองเรือน จะประพฤติตนให้ปลอดโปร่งได้อย่างไร? ชื่อว่าเป็นผู้สงเคราะห์ได้อย่างไร? เป็นคนเว้นจากการเบียดเบียนได้อย่างไร? จะจากโลกนี้ไปโลกหน้าโดยไม่เศร้าโศกได้อย่างไร?”

วิฐูรบัณฑิตถวายวิสัชนาว่า

“จะเป็นอย่างว่ามานั้นได้ก็ต้องรักษาศีล เว้นอบายมุข ไม่กระด้างทะนงตน มีอัธยาศัยอ่อนโยน พูดจาไพเราะ รู้จักแบ่งปันเจือจาน เข้าหาสมณพราหมณ์ผู้มีศีล แล้วซักถามถึงเรื่องความดีความชั่ว ไม่เกียจคร้านในกิจการทั้งปวง”

ครั้นถวายวิสัชนาแล้ว วิฐูรบัณฑิตก็ถวายบังคมลากลับไปบ้าน เพื่อพบลูกและเมีย

ฝ่ายพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะ แม้จะปลอบพระทัยว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องพลัดพรากจากกัน แต่ในส่วนลึกแล้วยังเสียพระทัยไม่หาย และน้อยพระทัยที่วิฐูรบัณฑิตไม่ถือพระองค์เป็นเสมือนญาติ

๑๑. สอนลูก

วิธูรบัณฑิตอยู่กับครอบครัว ๓ วัน ตลอดระยะเวลา ๓ วันนั้น ได้สอนลูกๆให้รู้จักระเบียบปฏิบัติต่างๆ ในการรับราชการ อาทิ

ข้าราชการไม่ควรกล้าจนเกินพอดี ไม่ควรขลาดจนเสียงาน ไม่ควรเดินไปตามทางที่เขาตกแต่งไว้รับเสด็จ ไม่ควรกินอยู่หรือนุ่งห่มให้ทัดเทียมกับพระราชา ไม่ควรแสดงอาการตีสนิทในพระสนมกำนัล อย่าดื่มสุราเมรัยจนขาดสติ ไม่ควรเห็นแก่หลับนอนมากกว่าราชกิจ และควรปฏิบัติตนให้ประโยชน์แก่พระราชาทั้งต่อหน้าและลับหลัง

รุ่งเช้าวันที่ ๓ วิธูรบัณฑิตได้ขอเฝ้าพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะอีกครั้งหนึ่ง ได้ทูลขออภัยโทษที่ไม่ทำตามพระประสงค์ แล้วได้กลับมาเรือน ชาวเมืองอินทปัตย์ต่างพากันมาที่บ้านเพื่อเยี่ยม

ครั้นสนทนากับชาวเมืองแล้ว วิธูรบัณฑิตก็เดินเข้าบ้าน ทันทีที่เห็นลูกๆมาพร้อมหน้ากัน ท่านก็ไม่สามารถอดกลั้นน้ำตาไว้ได้ เข้าสวมกอดลูกชายคนโตและโอบกอดลูกคนอื่นๆไว้ ลูกทุกคนต่างร้องไห้รำพันกันเซ็งแซ่ เป็นเชิงขอร้องให้เปลี่ยนใจไม่ไปกับปุณณกยักษ์ แต่ถึงแม้ว่าจะขอร้องอย่างไรก็ไร้ผล

๑๒. ไปกับปุณณกยักษ์

ตลอดระยะเวลา ๓ วันนั้น ปุณณกยักษ์อยู่ที่ปราสาทของวิฐูรบัณฑิตนั้นเอง ครบกำหนดแล้ววิฐูรบัณฑิตก็มาหาปุณณกยักษ์แล้วเตือนให้ออกเดินทาง ปุณณกยักษ์บอกให้วิฐูรบัณฑิตจับหางม้า แล้วตนเองก็ควบม้าเหาะมุ่งหน้าตรงไปยังเขากาลคีรี ในป่าหิมพานต์

ขณะที่ควบม้าเหาะไปนั้น ปุณณกยักษ์คิดฆ่าวิฐูรบัณฑิตอยู่ตลอดเวลา จึงควบม้าเล็ดลอดไปในระหว่างกิ่งไม้และซอกเขา ด้วยหมายจะให้วิฐูรบัณฑิตกระทบกิ่งไม้และก้อนหินตาย แต่เป็นด้วยบุญบารมี กิ่งไม้และก้อนหินก็หลบเลี่ยงให้วิฐูรบัณฑิตผ่านไปได้โดยสะดวก

ปุณณกยักษ์เห็นว่าวิฐูรบัณฑิตยังไม่ตายอย่างใจนึก จึงหยุดแล้วจับฟาดทั้งที่ต้นไม้และภูเขา ซึ่งก็ยังไม่ตายอีก เมื่อปุณณกยักษ์เห็นดังนั้นจึงควบม้าเหาะไปในบรรยากาศที่มีลมกรดด้วยหมายจะได้ลมพัดผันร่างของวิฐูรบัณฑิตขาดเป็นชิ้นๆ แต่ลมนั้นก็แหวกช่องให้ไม่ถูกร่างกายของท่านเลยแม้แต่น้อย

ฝ่ายปุณณกยักษ์เมื่อเห็นว่าทำอย่างไรวิฐูรบัณฑิตก็ไม่ตาย จึงหยุดม้าลงจอดบนยอดเขากาลคีรี

๑๓. ประจักษ์ความจริง

ปุณณกยักษ์ยังพยายามฆ่าวิธูรบัณฑิตด้วยวิธีต่างๆ อาทิ เนรมิตเป็นช้างวิ่งไล่เข้าแทง แต่วิธูรบัณฑิตหาได้สะทกสะท้านไม่ สุดท้ายจึงได้จับเหวี่ยงให้ตกไปไกลถึงหลายสิบโยชน์ แม้กระนั้นวิธูรบัณฑิตก็ยังไม่ตาย

ฝ่ายวิธูรบัณฑิตเองก็สงสัยว่า ทำไมปุณณกยักษ์จึงคิดฆ่าตน ทั้งๆที่ก็ไม่เคยเป็นศัตรูกันมาก่อน จึงเอ่ยปากถามถึงเหตุผล ปุณณกยักษ์จึงตอบว่า

“ข้าพเจ้าต้องการฆ่าท่าน ก็เพื่อต้องการควักหัวใจของท่านไปให้นางวิมลา ผู้เป็นมเหสีของพญานาควรุณ ผู้เป็นแม่ของนางอิรันทตี คนรักของข้าพเจ้า หากทำได้สำเร็จ ข้าพเจ้าจะได้นางอิรันทตีมาเป็นคู่”

จากนั้น ปุณณกยักษ์ยังได้เล่าถึงเรื่องที่นางวิมลาต้องการได้หัวใจของวิธูรบัณฑิต ก็เพราะได้ฟังจากพญานาควรุณว่า วิธูรบัณฑิตแสดงธรรมได้ยอดเยี่ยม

วิธูรบัณฑิตได้ฟังแล้วก็เข้าใจถึงความหมายของนางวิมลาทันที จึงบอกปุณณกยักษ์ว่าจะช่วยให้สมปรารถนา

๑๔. แสดงธรรมในนาคพิภพ

วิฐูรบัณฑิตได้แสดงธรรมให้ปุณณกยักษ์ฟัง สรุปได้ว่า ไม่ให้ทำลายมิตร ไม่ให้หลงใหลในสตรี จนปุณณกยักษ์เลื่อมใส จากนั้นแล้วจึงให้ปุณณกยักษ์พามายังนาคพิภพ ได้สอนพญานาควรุณให้ทำบุญ คือแผ่เมตตาจิตให้แก่นาคบริวารทั้งหลาย จากนั้นจึงเข้าพบนางวิมลา

ทันทีที่ได้ทราบว่าชายที่ยืนอยู่เบื้องหน้าคือวิฐูรบัณฑิต นางวิมลาดีใจมาก ทั้งสองสนทนากันด้วยเรื่องต่างๆ นางวิมลาถามถึงวิธีทำบุญในนาคพิภพ วิฐูรบัณฑิตก็แนะนำเหมือนอย่างที่แนะนำพญานาควิรุณ คือให้แผ่เมตตาจิตให้แก่พวกนาคบริวาร ปรารถนาให้เขามีความสุข

พญานาควิรุณกับนางวิมลาเกิดศรัทธามาก จึงยอมยกนางอิรันทตีให้ปุณณกยักษ์ตามที่ตกลงไว้ ฝ่ายปุณณกยักษ์ก็ปลาบปลื้มใจเป็นที่สุด ได้กล่าวยกย่องวิฐูรบัณฑิตว่าเป็นผู้มีพระคุณ แล้วได้มอบแก้วมณีดวงที่ท้าพนันกับพระเจ้าธนัญชัยโกรัพยะให้ จากนั้นจึงได้นำขึ้นหลังม้าพามาส่งยังกรุงอินทปัตย์

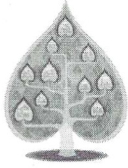
วิฐูรบัณฑิตได้ให้พรขอให้ปุณณกยักษ์กับนางอิรันทตีอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข แล้วทั้ง ๓ ก็ลาจากกันไป

ชาดกเรื่องนี้ให้คติว่า

ผู้มีสัจจะต่อตนเองและผู้อื่นเป็นคนดี

เมื่อประสบภัย ย่อมพ้นภัยได้

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติ
หนังสือในโครงการ "ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
จัดพิมพ์เผยแพร่โดยธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม

ท่านที่เห็นคุณค่าประสงค์จัดพิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ
โปรดติดต่อที่ธรรมสภา โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗

ธรรมสภา เลขที่ ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗
ธรรมสภาได้รวมรวมหนังสือและสื่อธรรมไว้บริการแก่ท่านสาธุชน จากสำนักพิมพ์และสำนักปฏิบัติธรรมทั่วประเทศ ท่านที่สนใจเลือกชมได้ที่....
ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา เลขที่ ๒-๖ ริมถนนบรมราชชนนี ก.ม.ที่ ๑๖ เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์ : (๐๒) ๔๔๑๑๖๐๔

สถาบันบันลือธรรม เป็นองค์กรเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อสืบทอดและเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตราบนานเท่านาน อันเป็นการสานต่อเจตนารมณ์ของ ท่านเจ้าคุณพระสุธรรมเมธี ป.ธ.๘ (นายบันลือ สุขธรรม) อดีตเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ให้กำเนิดธรรมสภา โดยมีพระเดชพระคุณ พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ) เป็นองค์ประธานสถาบันบันลือธรรม

วัตถุประสงค์ของสถาบันบันลือธรรม

๑. เพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อปลูกสำนึกในการกระทำหน้าที่ของตน
๓. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม แก่เด็กและเยาวชน
๔. เพื่อส่งเสริมในการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

กิจกรรมของสถาบันบันลือธรรม

- โครงการ **เด็กดีของสังคม** เรียนทุกวันเสาร์ ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น.
- โครงการ **พบพระ พบธรรม** ทุกวันเสาร์ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น.
- โครงการ **อยู่กันด้วยความรัก** ช่วยเหลือผู้ยากไร้และผู้ต้องการความช่วยเหลือ
- โครงการ **อาสาพัฒนาชนบท** แก่วัดและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร
- โครงการ **จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ** เช่นวันเด็กแห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ และวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

สถาบันบันลือธรรม ได้รับการสนับสนุนจากธรรมสภาและศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา ท่านที่เข้าร่วมโครงการต่างๆดังกล่าว ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ สถาบันบันลือธรรม ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐

พระชาติที่ ๙

เสวยพระชาติเป็นพระวิฑูรบัณฑิต

"ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
เป็นโอวาทที่ท่านพุทธทาสมอบไว้ให้แก่ทุกคน
เพื่อให้ช่วยส่งเสริม สนับสนุน
และปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่ยุวชน

หนังสือในโครงการ
ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก
ชุดทศบารมีนี้ มี ๑๐ เล่ม คือ

๑. พระเตมีย์

๒. พระมหาชนก

๓. พระสุวรรณสาม

๔. พระเนมิราช

๕. พระมโหสถ

๖. พระภูริทัต

๗. พระจันทกุมาร

๘. พระนารทพรหม

๙. พระวิฑูรบัณฑิต

๑๐. พระเวสสันดร

เรื่อง/เรียบเรียง อาจารย์บรรจบ บรรณรุจิ

ภาพประกอบ ไพบูลย์ อินทรศรี

เพิ่มสีสัน อภิชาติ แจ่มจันทร์

จัดพิมพ์เผยแพร่

974-453-779-5

โปรดช่วยสมทบค่าจัดพิมพ์หนังสือ ชุดทศบารมี : พระชาติที่ ๙ เสวยพระชาติเป็นพระวิฑูรบัณฑิต เล่มนี้ ในราคา ๓๐ บาท
ธรรมสภาขอกราบอนุโมทนาแด่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ เยาวชนทุกท่านที่ร่วมสนับสนุนและอุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้